

Rozporządzenie Głównego Urzędu Miar o zmianie i uzupełnieniu części I przepisów o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych.

Na podstawie art. 11-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. Nr. 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 716) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 470) oraz na podstawie § 19 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 166) ze zmianą i w uzupełnieniu części I przepisów o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych (P O M poz. 2,61) zarządza się, co następuje:

§ 1.

§ 6 (P O M poz. 2,61) otrzymuje treść następującą:

Dźwignie mogą być wykonane jedynie z metalu, z doborowego materiału, gładko obrobione, bez zniekształceń i uszkodzeń. Dźwignie mogą być pokrywane innymi metalami lub powlekane trwałą farbą lub lakierem. Jednak powierzchnie dźwigni w miejscach styku z nożami nie powinny być malowane dla uniemożliwienia maskowania tym sposobem prześwitów. O ile to nie jest przewidziane inaczej dla szczególnych konstrukcji wagowych, dźwignie główne z metalów twardszych od mosiądzu powinny być zaopatrzone we wpustkę miedzianą w kształcie krążka o średnicy 15 mm do nałożenia cechy. Gdyby wpustka tej średnicy nie mogła się pomieścić we dźwigni, lub mogła ją z nadto osłabić, to należy zamiast niej dać kilka wpustek krążkowych obok siebie, o średnicy nie mniej niż 7 mm każda, tak, aby suma ich średnic wynosiła nie mniej niż 20 mm (P O M poz. 2,18 § 9).

Wpustek mogą nie posiadać wagi, których mechanizm dźwigniowy zawarty jest w skrzynce, dającej się zabezpieczyć, przez odpowiednie ocechowanie, od otwierania.

§ 2.

§ 9 (P O M poz. 2,61) uzupełnia się postanowieniem następującem:

Noże powinny mieć powierzchnie pracujących ściąg boczných (t. j. stykających się z osłonkami, wieszakami i t. p.) należycie gładko odrobione.

§ 3.

§ 11 (P O M poz. 2,61) uzupełnia się przez postanowienia następujące:

W miejscach osadzenia noży i nieruchomych łożysk nie powinno być prześwitów rzeczywistych lub maskowanych. Wyjątek stanowią drobne prześwity w rogach gniazd, w których są osadzone noże lub nieruchome łożyska. Pozatem w wagach reparowanych lub zgłaszanych do wtórnej legalizacji dopuszczalne są bardzo nieznaczne prześwity i w innych miejscach osadzenia noży i łożysk. Właściwe sztamowanie jest dozwolone. Podkładki dla zapełnienia otworu, który się utworzył wskutek zużycia gniazda, przy nożach i nieruchomych łożyskach, są dozwolone jedynie w wagach reparowanych, o ile są odpowiednio mocno złączone ze swoim podłożem przy pomocy twardego lutu (np. mosiężnego), przy pomocy nitów, lub w inny podobny sposób. Połączenie to powinno być trwałe i nie dawać możności rozłączenia bez użycia narzędzi warsztatowych. Cienkie podkładki powinny być koniecznie lutowane.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 16 października 1923 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

O każdym wypadku zastosowania podkładki powinien zgłaszający zakomunikować urzędnikowi legalizującemu przed przystąpieniem do sprawdzania.

Stosowanie klinów konstrukcyjnych jest dozwolone w wagach, o ile tego wymagają względy konstrukcyjne, t. j. gdy nie jest to wynikiem niedokładnego obliczenia lub niedbałego wykonania.

§ 4.

§ 12 (P O M poz. 2, 61) uzupełnia się przez postanowienie następujące:

Łożyska płaskie mogą być stosowane jedynie w pomostach wag, przyczem właściwe wzajemne położenie łożyska i noża powinno być zabezpieczone w tych wypadkach przez odpowiednią konstrukcję wagi.

§ 5.

§ 14 (P O M poz. 2, 61) uzupełnia się postanowieniem następującem:

O ile, dla uniemożliwienia łatwego przypadkowego spadania łożyska z noża, są zastosowane sztyfty, powinny one mieć odpowiednią wysokość i być dość głęboko, mocno i szczelnie wkręcone w belkę.

§ 6.

§ 15 (P O M poz. 2, 61) otrzymuje treść następującą:

Jeżeli nosze ładunkowe lub odważnikowe (pomost, dźwigar, szalka, hak i t. p.) znajduje się nad nożami nośnemi, to powinno ono przy wahanii wagi być prowadzone równoległe do siebie; jeżeli nosze jest zawieszane, t. j. znajduje się poniżej noży nośnych, to powinno być połączone ze swem łożyskiem zapomocą odpowiedniego wieszaka, zezwalającego na wahania nosza w różnych kierunkach.

§ 7.

Jednocześnie rozciąga się moc obowiązująca §§ ów 1 ÷ 16 przepisów o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych z dnia 30 marca 1920 roku (P O M poz. 2, 61) na terytorja: 1) województw nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, powiatów wołkowyskiego i grodzieńskiego oraz gmin białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego, 2) ziemi Wileńskiej i 3) województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego i uchyla się sprzeczne z nimi przepisy o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych, dotychczas obowiązujące na tych terytorjach.

Postanowienia końcowe.

§ 8.

Wagi, nieodpowiadające §§ 2 i 3-emu niniejszego rozporządzenia, na których widoczne są ślady używania, będą przyjmowane do legalizacji aż do 1 stycznia 1926 r., o ile odpowiadają pozostałym przepisom legalizacyjnym dla wag handlowych zwyczajnych.

Postanowienie to dotyczy również na terytorjum, wymienionem w § 7-ym pod punktami 1-ym i 2-im, wag, które nie odpowiadają także drugiej części § 14-go (P O M poz. 2, 61).

Wagi, które były kiedykolwiek ocechowane przez urzędy właściwe dla terytorjum, na którym te wagi są używane, a nie odpowiadające §§ 2, 3 i 5-mu niniejszego rozporządzenia, będą przyjmowane do wtórnej legalizacji do 1 stycznia 1930 r., o ile odpowiadają pozostałym przepisom legalizacyjnym dla wag handlowych zwyczajnych.

§ 9.

Wagi, posiadające wpustki mosiężne (P O M poz. 2, 61 § 6), będą przyjmowane do wtórnej legalizacji do dnia 1 stycznia 1930 r.

W byłej dzielnicy pruskiej wpustki mogą być dawane w kształcie i z materiałów, dotychczas tam używanych (E. O. §§ 9 i 96), w wagach, zgłaszanych do wtórnej legalizacji do 1 stycznia 1930 r.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 1, który wchodzi w życie od dnia 1 października 1924 r.

Wagi, posiadające korki miedziane (§ 1 niniejszego rozporządzenia), mogą być legalizowane od dnia 1 stycznia 1924 r.

Od daty uzyskania mocy obowiązującej przepisy niniejsze uchylają sprzeczne z nimi postanowienia dotychczas obowiązujących przepisów.

Warszawa, dnia 29 września 1923 r.

GŁÓWNY URZĄD MIAR

L. S.

(—) *inż. Z. Rauszer*

GŁÓWNY URZĄD MIAR

Nr. 23.I.1664.1.

